



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 127. Henrico Regis nomen, Eboracensi autem jus successionis a Senatu
adjudicatum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. totam hujus sermonis summam eo colli-
 A. C. 1450 mare, ut Senatus Henricum solio detur-
 baret, Ducemque subrogaret.

§. CXXVII.

*Henrico Regis nomen, Eboracensi jus
 successionis a Senatu adjudicatum.*

Polyd. ibid. Quid in hoc rerum cardine agendum,
 diu multumque deliberatum est, &
 jamjam Senatorum nonnulli in eo erant,
 ut Henricum IV. contra Eboracensis fa-
 miliaë jura sceptrum usurpasse, ac Henri-
 cum VI. ejusdem Nepotem exauctorand-
 um pronuntiarent, nisi residuus misera-
 tionis sensus, vel regalis Majestatis reve-
 rentia sententiaë rigorem temperasset.
 Quare Congregatorum unus componen-
 dis hisce controversiis mediam proposuit
 viam, quæ ab Eboracensi quantumvis Vi-
 ctore haud rejici, a Rege autem captivo
 beneficii loco haberi posset. Nimirum:
*Henricus, quoad viveret, Rex esto; cum obie-
 rit, Richurdus Dux Eboracensis succedito
 una cum liberis suis, Eduardo Walliaë Prin-
 cipe excluso.* His, in quibus rei cardo ver-
 tebatur, ita compositis, reliqua facile ex
 communi omnium voto dirimebantur;
 quare solemnis decreta est supplicatio,
 cui & ipse Rex interfuit regia chlamyde
 ornatus. Ejusdem latera stipabat Ebo-
 racensis Dux in successione regni proxi-
 mus.

mus. Nihilominus Regina hæc con-
cordiæ tabulas ratas habere omnino re-
nuebat, & regno excedere maluit, eo-
quod Ducis ambitionem reprimere de-
creviffet.

Sæcul. XV.

A.C. 1459.

§. CXXVIII.

*Germani ad subsidia belli contra Tur-
cas a Papa sollicitati.*

Interim Papa, adhucdum Mantuæ hæ-
rens, indefesso studio Christianorum
Principum unionem urgebat, ut tandem
pia, quæ ceperat, consilia adversus Tur-
cas effectui darentur. Cum vero nec ex
Francia nec ex Anglia, quæ speraverat,
subsidia haurire posset, ad Germanos
animum adjecit, sed dissensione Impera-
toris inter & ceterorum Principum Le-
gatos suborta, apud eos non minorem
expertus est difficultatem, quam apud
reliquos, & magno rationum pondere ge-
neratim omnes alloquens, ægre impetra-
re potuit, ut numero parem promitte-
rent exercitum, quem pridem Franco-
fordiæ in Imperii comitiis polliciti essent.
Spondebant autem ibidem exercitum ex
duobus & triginta peditum, equitumque
decem millibus conflatum, ea tamen le-
ge, ut ad promovendum hocce negotium
duo præterea conventus celebrandi indi-
cerentur, alter Norimbergæ, alter vero

Rr 4

in